1045 17

IN CONSISTORIO SECRETO

Habito die 3. Februarii 1744.

ARGUMENTUM.

Seraphinus Tanàs, qui juxtà Græcorum morem Electus Patriarcha Antiochenus Græco-Melchitarum Cyrilli nomen assumpserat, & jam à S. Sede Apostolica Electionis confirmationem obtinuerat per Johannem Aminionem Sacerdotem ejusdem Ritus Procuratorem specialiter deputatum Pallii honorem instanter, atque humiliter postulavit. Itaque in Aulam Consistorialem, in qua Prælati, Nobiles plurimi, ac Collegiorum tàm de Propaganda Fide, quàm Græcorum Alumni jam frequentissimi convenerant, antequam fores Consistorii de more clauderentur, præcedentibus ad arcendum populum duobus ex servientibus armorum, qui & Mazzerii vocitantur, ab uno ex DD. Cœremoniarum Magistris D. Thomas Franciscus Scaramutius Advocatus Consistorialis, & præfatus Electi Patriarchæ Cyrilli Procurator introducti fuere, & è regione Pontificiæ Sedis flexis genibus antedictus D. Scaramutius Sanctitatem Suam sic fuit allocutus.

BEATISSIME PATER.

AD Patriarchatum Antiochenum; qui à pluribus ſæculis à Sanctæ Sedis unione deſciverat, electus juxtà Græcorum morem fuit ſub anno milleſimo ſeptingenteſimo vigeſimo quarto R. P. Seraphinus Tanas, qui Cyrilli nomen aſſumpſit, pietate, boniſque moribus, ac ſcientiis imbutus apud Collegium Urbanum de Propaganda Fide, cui inter Alumnos diù fuit adſcriptus. Romano Pontifici B. Petri Succeſſori obedientiam præſtiturus, promptè ablegavit ad ſan: mem: Benedictum XIII. Joannem Amenionem Sacerdotem ejuſdem Ritus Græco-Melchitarum, & Alumnum anteà ejuſdem Collegii cum ſpeciali mandato, ut ſuæ confirmationem Electionis à Sancta Sede, & à Summo Pontifice, à quo omnis Eccleſiaſtica poteſtas deſcendit, humiliter poſtularet, & pro conceſſione Pallii ſuo Nomine deprecaretur. Acta Electionis talia comperta fuere, ut confirmatione digna viſa fuerit Electio. Sed ut certiora de perfecta unione, & obedientia erga Sanctam Sedem à Cyrillo haberentur teſtimonia, non priùs confirmationis actus probato Religioſo Viro delegatus, publici jurisfactus eſt, quàm idem Patriarcha Fidei Catholicæ profeſſionem juxtà præſcriptam formam emitteret, ac mandatis Sanctæ Sedis parere jure jurando adfirmaret. Æquo libentique animo omnia implevit

Cyrillus; & licet commissas sibi Gentes ad obsequium, & unionem Sanctæ Sedis alacriùs excitans, persequutionem a schismaticis passus sit, adhuc vigilis Pastoris curas gerens, & novum sinceræ fidei erga Sanctam Sedem documentum exhibens, dubitationes in sui Gregis regimine exortas, ejus judicio submisit. Earum tamen discussio assumi non potuit ob superventam Apostolicæ Sedis vacationem. Reservatum sanè erat, Deo Optimo Maximo sic disponente, hujus operis complementum Tibi, Beatissime Pater, qui summo zelo duce, & omnigenâ sapientiâ comite, ab illa die, quâ ad supremam hanc Cathedram evectus fuisti, Catholicæ Fidei ubique servandæ studuisti, & in orbem totum diffundendæ. Idcirco Sanctitas Vestra dubitationes à Patriarcha exhibitas coram se discussit, ac maturâ deliberatione composuit, prout in Litteris, quas ad eundem Patriarcham, eique suffraganeos Episcopos Græco-Melchitarum Ecclesiarum scribere dignata est, disertissimè explicavit. Plenè sic unione cum Sancta Romana Ecclesia constituta, Cyrilli Procurator spondens, quod ille Sanctitatis Vestræ mandatis erit omnimodè pariturus, resumpsit intermissam Pallii postulationem; quæ cum non nisi in hoc loco, ubi auctoritate Sanctitatis Vestræ graviora negotia peraguntur, tractari possit, ideò supplicatio ista nunc reverenter exponitur, petitque Cyrillus Patriarcha Antiochenus, quo par est, obsequio, totaque animi submissione Pallium, quod è Corpore Divi Petri sumitur, & in quo Pastoralis Officii plenitudo continetur, spemque fovet, ut voti compos fieri mereatur, quia Antiochenæ Ecclesiæ prærogativæ illi viam sternunt amplissimam, ac tali honore ipse Cyrillus se dignum exhibet, dum erga Sanctam Sedem sem-

per fuit obſequentiſſimus. Decens propterea videtur, quod Eum Sanctitas Veſtra hoc dignetur cumulare beneficio, pro quo idem Joannes Aminion hîc præſens Orator legitimo ſuffultus mandato, ſupplicat inſtanter, inſtantiùs, & inſtantiſſimè.

Ve-

Venerabiles Fratres.

MAGNUS Pontifex Innocentius Primus in Epiſtola ad Alexandrum Antiochenum, nunquam futurum affirmavit, ut Sedes Antiochena Romanæ cederet, *niſi quod illa in tranſitu meruit, iſta ſuſceptum, & apud ſe conſummatum gaudet.* Primis quidem temporibus eam Sedem occuparunt Epiſcopi Sanctitate clariſſimi, Evodius, Ignatius Martyr, Meletius, & Flavianus. At verò ſæculo quinto vergente, dilacerato per Neſtorii, & Eutychetis hæreſes Oriente, Antiochena Eccleſia turpiter deformata eſt: quippe quæ diviſa fuit inter eos, qui Concilii Chalcedonenſis definitionibus ſe ſe oppoſuerunt, quique adhuc per hos dies Jacobitarum nomine ſubſiſtunt; & inter illos, qui è contrario Con-

cilii dogmata ac decreta venerantes, Marciani Imperatoris edictis obsequentes fuerunt, atque hinc Melchitæ, hoc est Regii, nuncupati sunt. Cùm verò subinde Antiochenam Ecclesiam Patriarchæ hæreticâ pravitate infecti invasissent, omnem lapidem Patriarchæ Constantinopolitani moverunt, ut illam sibi subjicerent; maximè verò postquam Oecumenici titulum sibimet arrogarunt: Neque id frustra. Nam occupatâ sæculo septimo Syriâ unà cum proximis Provinciis a Saracenis, & inde sæculo decimo ab Imperatore Nicephoro Phoca ex eorum manibus ereptâ, in Græcorum Imperatorum potestatem Antiochia devenit: proinde Antiocheni Patriarchæ a Constantinopolitano selecti ordinatique sunt; atque ita Melchitæ Græcorum schismati se se immiscentes, Melchitæ Græci mox appellati sunt.

Post hæc, ineunte sæculo undecimo Pe-

Petrus III. Patriarcha Antiochenus, de more Anteceſſorum ſuorum, Sancto Leoni IX. Romano Pontifici ſe ad Patriarchatus dignitatem fuiſſe promotum ſignificavit, in ea petens ab illo confirmari, ſicuti revera confirmatus eſt, a ſchiſmate hac ratione ſecedens. Dorotheus I. cum Eccleſia Romana in Concilio Oecumenico Florentino ſe ſe conjunxit. Cum autem idem Patriarchatus rurſus eſſet in ſchiſmatis tenebras delapſus, nulla reſipiſcentiæ lux affulſit, niſi labente ſæculo decimo ſeptimo, ad quam iter primò ſtravit Euthymius Melchita Tyri & Sidonis Archiepiſcopus: deinde Athanaſius Patriarcha, quique ei Primus ſucceſſit Cyrillus, tranſmiſsâ ad hanc Sanctam Sedem Fidei profeſſione: cui Sancta Sedes penitus non acquievit, proinde nec Pallii dignitatem illis concedere opportunum judicavit.

Unus id temporis Patriarcha Cyrillus

rillus alter eſt, qui præſenti ſæculo ad Patriarchatum evectus, electionis ſuæ a Sancta Sede confirmationem obtinuit, cùm ſuæ erga hanc Sanctam Sedem obedientiæ ſigna minimè dubia dederit, fortiſſimumque ſe geſſerit in ea aſſerenda adversùs Sylveſtrum ſchiſmaticum, qui Sedem Patriarchalem invaſit; quamobrem in Monte Libano exulare cogitur. Præeſt inſuper Cyrillus noſter genti, quæ hodie Catholicos ingenti numero complectitur, quæque a decem Epiſcopis, qui ipſum tamquam legitimum Patriarcham venerantur & colunt, providè gubernatur. Atque in Melchitis hiſce verè Orthodoxis Venerabiles Antiochenæ Eccleſiæ reliquiæ, jampridem conſepultæ, reviviſcunt. Huic itaque venerando viro, huic præclaro Orthodoxæ Fidei propugnatori Nos in hoc ipſo Conſiſtorio honorem Pallii de Corpore Beati Petri ſumpti, in quo Paſto-

ralis

ralis Officii plenitudo continetur, postquam Orthodoxæ Fidei professionem coram eo, cui id delegabimus, emiserit, libenter impertimur; ut factis comprobemus id, quod Leo IX. dixit Petro III. Antiochiæ Patriarchæ respondens: *Maxima Mater, Romana scilicet ac prima Sedes, tam dilectæ sibi Filiæ, immo Consociæ, nusquam, & nunquam deerit.*

Peractâ Oratione Pontifex, benedictione signo Crucis eis impertita, dimisit, atque etiam omnibus aliis simul exclusis Aulæ Consistorialis fores de more clausæ fuerunt, & Sanctissimus cum DD. Cardinalibus solus remansit, ut quæ in Consistorio Secreto peragenda erant, absolveret; Sicque Antiochenæ Ecclesiæ Negotio, quoad Consistorium attinet, completo, quoniam laudati Patriarchæ Cyrilli Procurator desiderio flagrabat pro singulari impertito beneficio Sanctitati Suæ ejusdem Patriachæ nomine gratias saltem privatim reddere, cum in publico id facere ei non licuerit, ideo post Consistorium, voti compos à Pontifice perhumanitèr effectus in intimo suo Cubiculo, familiaribus tantùm admissis, in hunc modum verba fecit.

EST

ESt sanè, BEATISSIME PATER, cur hodie Antiochenus meus electus Patriarcha Cyrillus III. & immortaliter gaudeat, & glorietur in Domino, & gratias amplissimas Tibi non agat modò, sed referat. Pallium Patriarchale, tamdiu ab illo desideratum, ac per tria & ultra lustra sine intermissione quæsitum, en tandem a Te, & per Te hodierno die summa cum celebritate consequitur; Causæ quamplurimæ, quæ ad Spirituale totius Patriarchatus sui regimen spectabant, & quæ nunquam tot annorum cursu ex omni parte expediri potuere, a Te felicissimè expeditæ: omnia Rituum dissidia, quæ universam Græcorum Gentem exagitabant, & quæ nunquam hactenus componi valuerunt, a Te sapientissimè composita. Patriarcha tandem, exul, afflictus, Patria, Domo, bonis cunctis expoliatus, undequaque vitæ periculis circumseptus, & ab omnibus destitutus, ita adjutus est a Te, ita defensus, & beneficiis, atque honoribus cumulatus, ut in Te uno invenerit, & Julium I., qui Sanctissimum Athanasium in Patriarchalem Sedem, è qua Arianorum fraudibus, ac perfidia dejectus fuerat, restituit (*a*); & Paschalem II., qui *nullo* (*b*) *modo Antiochenæ Sedis dignitatem imminui passus est*; & Leonem IX., qui conatibus omnibus tutatus est honorem, *quem Antiochenæ Ecclesiæ reliquerunt omnia SS. Patrum Concilia* (*c*). Quantum autem ponderis accedit his omnibus, si pensetur, facta hæc esse à Te eo tempore, in quo publicæ, gravissimæ-

que

(a) *Breviar. Roman. die 2. Maji.*
(b) *Baron. ad ann.* 1113.
(c) *Tom. 3. Epist. Roman. Pontif. Epist.* 5.

que totius Orbis Christiani calamitates, & curæ sollicitum Te semper distentumque habent, ac momentis singulis agitatum? Tanta hæc profectò sunt, ut Cyrillus ab his potissimum excitatus, glorietur ad instar Apostoli in infirmitatibus, in contumeliis, in necessitatibus, in persecutionibus, in angustiis, pro Christo, & Sede Apostolica toleratis, paratusque sit ad majora in dies ex hac ipsa de causa toleranda. Quid autem dicam de Decretis, à Sanctitate Tua nuper publicatis? Sicut sexcenti Calcedonensis Concilii Patres, auditis Leonis literis, exclamarunt: *Petrus per os Leonis loquutus est*: ita Cyrillus cum suis Episcopis, acceptis literis Tuis, exclamabit: *Petrus per os Benedicti loquutus est*. Filius scilicet ille est obsequentissimus Sanctæ Sedis à tenerrimis etiam unguiculis: In hac enim Urbe educatus, in hac sacris literis imbutus fuit, & in hac se totum Deo, & Sedi Apostolicæ consecravit, in Pontificio nimirum Collegio de Propaganda Fide, ubi per integrum decennium ad pietatis, & literarum studia totus incubuit. Hi sunt, Pater Sanctissime, genuini Cyrilli sensus; hæ totius Melchitarum Gentis, à Te in pristinum splendorem suum restitutæ, gratæ æternumque memores significationes, quas in hoc amplissimo Orbis terrarum augustissimoque Consessu, omnium nomine Tibi contestor. Et quoniam pauperies nostra, debitas Apostolicæ Tuæ, qua nos complecteris, charitati, grates referre non potest: vices saltem referet Fides, Obedientia, Veneratio, Amor, Tuorumque in nos beneficiorum immortalis memoria. Augebitur scilicet in nobis omnibus, Religionis Catholicæ propagandæ studium, & indefessus erit in omnibus labor, ac vigilantia in extirpandis erroribus, in Ecclesiasticâ disciplina restituenda,

& in

& in Sedis Apostolicæ juribus defendendis. Prædicabitur à nobis nomen Tuam in sæcula, requiretur à generatione in generationem; Sapientiam Tuam enarrabunt Gentes, & laudes Tuas enunciabit Orientalis Ecclesia.